

VYSOKÁ VOJENSKÁ ŠKOLA POZEMNÍHO VOJSKA

Vojenská vysoká škola vznikla na základech Vyššího vojenského učiliště v roce 1972. Původní název zněl Vysoká vojenská škola pozemního vojska kpt. Otakara Jaroše. Prvním velitelem byl plk. Ing. František Herodek. Jak už z názvu napovídá, škola se zabývala vzděláváním všech velitelských odborností pozemního vojska, členěna byla na vysokou školu, dvouletou a roční důstojnickou školu a vojenskou střední školu. Její organizační struktura byla členěna na velitelství, katedry, školní jednotky, výcvikový a zabezpečovací pluk, technické a týlové jednotky, Vojenský výcvikový prostor Dědice, výzkumné pracoviště bojové přípravy a výcviku malých jednotek.

Začátky nebyly jednoduché, výcvikově učební základna již nepostačovala svými kapacitami a bylo rozhodnuto vybudovat novou vysokou školu. Její výstavba začala v roce 1974 a byla ukončena v roce 1982. Stavba to byla vsutku impozantní, v jednu chvíli se na stavbě vyskytovalo 11 příhradových jeřábů. Výstavbu prováděl 101. stavební silniční prapor. Při budování celého areálu bylo nutno provést demolici mnoha objektů, ale také bojové cesty Vyššího vojenského učiliště a památníku Tankového učiliště. Stavební prapor měl svou základnu na okraji VVP, kde byl areál skladů a dílen s názvem Jeseník. V průběhu realizace stavby se používaly mnohdy nové progresivní metody a na stavbě pracovali vojáci základní služby. Nejvíce stavbaře potrápila stavba auly VVŠ, která byla pozastavena (na 2 roky) a celá přeprojektována. Na stavbu areálu školy v letech 1982–1986 navazovala stavba Vojenského výzkumného ústavu 010 a autoparku, který již nebyl dostavěn (areál dílen).

Dne 2. června 1975 byl škole udělen čestný název Vysoká škola pozemního vojska trojnásobného hrdiny ČSSR a hrdiny SSSR armádního generála Ludvíka Svobody. Výstavba internátů, učebních bloků, stravovacího monobloku, polikliniky a velitelské budovy byla jako poslední nově budovaný objekt předána do užívání aula dnem 8. listopadu 1982. Pro doplnění dodejme, že prvním dostavěným objektem byl internát I-3 (listopad 1974).

Dne 1. září 1983 vznikla nová organizační struktura, která vypadala takto:

- 1. Fakulta motostřeleckého vojska se studijním oborem: velitelsko inženýrský motostřelecký;
- 2. Fakulta tankového vojska se studijním oborem: velitelsko inženýrský tankový;
- 3. Fakulta druhů vojsk se studijními obory: velitelsko inženýrský raketového vojska a dělostřelectva, velitelsko inženýrský ženijní, velitelsko inženýrský, vojenská chemie;
- 4. Fakulta technického a týlového zabezpečení se studijním oborem Ekonomika armády a specializacemi: vševojskový týl, proviantní zabezpečení, výstrojní zabezpečení, zabezpečení pohonnými hmotami a mazivy, finance.

V těchto letech bylo v areálu školy také vyškoleny na 16 000 velitelů Lidových milic různých úrovní. Listopad 1989 ovlivnil zásadním způsobem vývoj československé armády, ve vojenském školství došlo ke značným strukturálním, personálním i obsahovým změnám. Jako první došlo ke změně názvu školy na Vysoká vojenská škola pozemního vojska. V roce 1990 došlo ke změně vzdělávání na tzv. dvoustupňový, tzn. tříletý bakalářský a dvouletý navazující magisterský vzdělávací program. V říjnu 1990 byl na škole zvolen akademický senát, ve kterém měly zastoupení všechny fakulty VVŠ PV i ostatní pracoviště školy.

Studium bylo organizováno ve studijních oborech:

- Pedagogický, příprava velitelů mechanizovaných jednotek;
- Pedagogický, příprava velitelů průzkumných jednotek;
- Manažerství a velení vojenským jednotkám;
- Velitelsko-inženýrský raketového vojska a dělostřelectva, velitelsko-inženýrský ženijní, vojenská chemie;
- Ekonomika armády – vševojskový týl;
- Ekonomika armády – zabezpečení PHM;
- Ekonomika armády – proviantní zabezpečení;
- Ekonomika armády – výstrojní zabezpečení;
- Ekonomika armády – finanční zabezpečení;
- Ekonomika armády – civilní obrana.

Počátkem roku 1991 připravil akademický senát podle nového vysokoškolského zákona v historii VVŠ PV první volbu rektora, kterým byl zvolen plk. prof. Ing. Kamil Kollert, CSc. Dnem 1. 10. 1991 bylo na VVŠ PV při Fakultě ekonomiky obrany státu zavedeno civilní vysokoškolské studium ve studijních oborech Obchodní činnost a finanční podnikání, Ekonomika a Hygiena výživy. Jednou z posledních změn a k přejmenování studijních oborů dochází dnem 1. 9. 1993. Také dochází k přejmenování jednotlivých fakult, a to takto: Fakulta řízení vojenských systémů, Fakulta ekonomiky obrany státu a Fakulta druhů vojsk. V roce 1995 dochází ke sloučení Fakulty druhů vojsk a Fakulty řízení vojenských systémů ve Fakultu řízení vojenských systémů. V roce 2004 ukončí VVŠ PV svou činnost ve Vyškově a Fakulta řízení vojenských systémů je včleněna do Univerzity obrany v Brně.

Celou dobu se škola věnovala vzdělávání nových důstojníků, kteří byli připravováni na práci velitelů rot, s tím, že zahajovali svou kariéru u jednotek na funkci velitele čety. Výjimku tvořili pouze absolventi Fakulty technického a týlového zabezpečení, ti byli připravováni na funkci náčelníka služby. Vysoká škola vychovala spoustu dnešních velitelů a generálů např. Jiřího Šedivého, Pavla Štefku, Ondřeje Páleníka, Aleše Opatu, Josefa Prokše, Josefa Bečváře, Jiřího Halašku a další.

Za působení VVŠ PV došlo ve výcvikovém prostoru ke stavbě mnoha zařízení, která jsou používána až do dnešních dnů. Jsou to tyto objekty:

- střelecko průpravné cvičiště BVP z roku 1981,
- ženijně metodické cvičiště a sním budováno cvičiště Pulkava a Svatá Anna z roku 1982,
- dělostřelecká střelnice Kotáryz roku 1982,
- autodrom Česlava z roku 1985,
- srubový tábor (poslední přestavba) z roku 1988,
- ženijní metodické cvičiště – poslední velká úprava z roku 1991.

Bojová zástava VVŠ PV

Čelní pohled na hlavní bránu a vstup do areálu VVŠ PV OJ

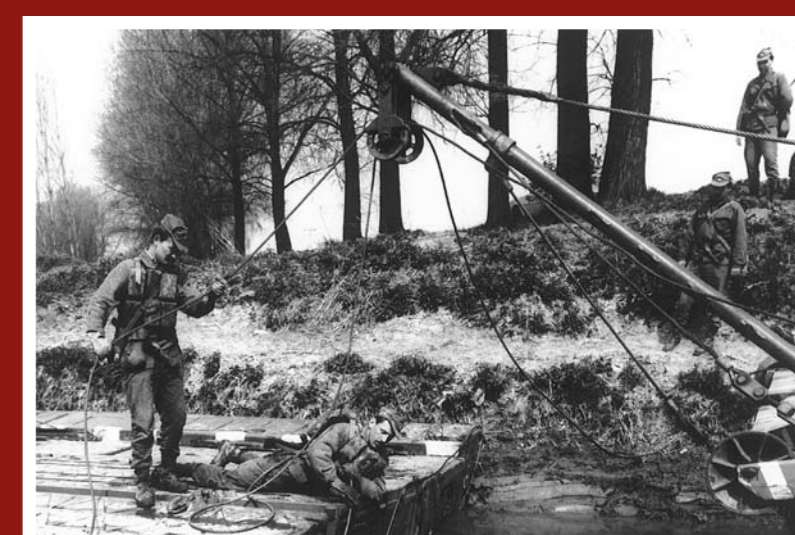
Řidičské cvičiště Vešperk

Rotní taktické cvičení BVP-1

Rotní taktické cvičení s bojovou střelbou

Stavba pontonového mostu studenty VVŠ PV

Výcvik studentů v jízdě T-55AM2 pod vodou

Stará zástavba ustupuje novým objektům Vysoké vojenské školy – r. 1975

Výstavba srubového tábora – r. 1988

Při řízení rotního taktického cvičení s bojovou střelbou studentů – zleva pplk. Bartolšic, plk. Strmeň a plk. Dřímál